

Uit het Woord der Waarheid

*Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud
Jaargang 79 • nummer 4 • april 2024*

INHOUD

<i>Ik leef niet meer (gedicht)</i>	<i>73</i>
<i>De Naam boven alle namen (4)</i>	<i>74</i>
<i>Onuitsprekelijk! (4, slot)</i>	<i>77</i>
<i>Christus in Psalm 23 (3)</i>	<i>82</i>
<i>Het goede deel kiezen en Gods zegen ervaren</i>	<i>85</i>
<i>De eenheid van de Geest bewaren (1)</i>	<i>89</i>
<i>Gedachten over het onderwerp ‘verkiezingen’</i>	<i>94</i>
<i>Bronnen van kracht</i>	<i>99</i>

Ziekenhuis – dank u wel!

*Een woord van dank aan medisch personeel
en een nadenkertje voor iedereen*

Dit boekje is bedoeld om de vele mensen te bedanken die zich enorm inzetten voor de gezondheid en genezing van medemensen. We zijn daar allemaal heel dankbaar voor en we willen u graag heel persoonlijk bedanken voor uw inzet, dag en nacht, week in, week uit. Geweldig wat u doet voor anderen! Een welverdiend compliment en 'dank u wel!' is beslist op z'n plaats!

Tegelijk wil deze brochure ons allemaal aan het denken zetten. Zijn we wel voldoende dankbaar voor alles wat we dag aan dag krijgen? Gezondheid is er één belangrijk onderdeel van – maar er is nog veel meer om 'Dank U wel!' voor te zeggen! Neem eens rustig de tijd om daarover na te denken.

Bestelcode: 6556

Full-colour brochure, 36 pagina's (omslag 170 grams)
formaat A6

Prijs: € 1,35

Vanaf 20 ex. 20% korting voor iedereen

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: info@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Ik leef niet meer

Mijn oude ik, totaal bedorven,
die luistert naar wat satan zegt,
is met de Heere aan 't kruis gestorven
en met Hem in het graf gelegd.

Hoe zal ik hem het woord nog geven,
nu God met hem heeft afgedaan?
Nee, Jezus Christus is mijn Leven;
met Christus ben ik op opgestaan.

En als de zonde aan mocht kloppen,
geef mij dan de genade, Heere,
de zonde met dit woord te stoppen:
die oude ik, die leeft niet meer.

J.Ph. Buddingh

De Naam boven alle namen (4)

De naam 'Jezus' werd Hem gegeven in verband met Zijn werk, 'want', zo voegt de engel eraan toe, 'Hij zal Zijn volk verlossen van hun zonden' (Matth. 1:21). 'Zijn volk' zal in dit Evangelie ongetwijfeld Israël betekenen en inderdaad, de engel zegt in zijn boodschap aan de herders in Lukas dat hij hun grote blijdschap verkondigt, die voor het hele volk zal zijn; dat wil zeggen: voor de Joden. Het is niet zo dat in deze beide gedeelten het doel van de komst van de Heere in de wereld beperkt wordt tot het uitverkoren volk, maar alleen zij zijn hier in beeld. Het ruimere aspect wordt verklaard door Johannes wanneer hij, verwijzend naar de profetie van Kajafas dat 'Jezus zou sterven voor het volk', eraan toevoegt: 'en niet voor het volk alleen, maar ook opdat Hij de verstrooide kinderen van God tot één zou vergaderen' (Joh. 11:51-52).

Dit maakt bovendien duidelijk dat het sterven van Christus – Zijn volbrachte werk, dat Hij in en door Zijn sterven heeft werkstelligd – **de enige grondslag is waarop Hij Zijn volk zal behouden van hun zonden**. Zo lezen wij in Leviticus 16, nadat de bijzonderheden gegeven zijn betreffende de verordeningen en offers, samen met de belijdenis van de zonden van het volk door de hogepriester op de grote Verzoendag: 'Want op deze dag wordt voor u verzoening gedaan om u te reinigen. Van al uw zonden wordt u voor het aangezicht van de HEERE gereinigd' (vs. 30). Deze fundamentele waarheid kan niet te veel benadrukt worden, want zoals geschreven staat over de zonden in de oude bedeling: 'zonder bloedstorting is geen vergeving', is het nu evenzeer waar dat het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden.

Toen de engel dus zei: 'Hij zal Zijn volk verlossen van hun zonden', keek hij vooruit, of althans de Geest doelde met de woorden op een tijd voorbij het kruis, want Israël kon alleen verlost worden, zoals de profeten duidelijk getuigden, door berouw en de werkzaamheid van de verzoening. Toen Simeon het onuitsprekelijke voorrecht genoot om de Christus van de Heere in zijn armen te houden, voorzegde hij ook duidelijk dat de heerlijkheid van Jahwehs volk Israël zou worden bewerkstelligd door de verwerping van de heilige Baby toen Hij Zich voorstelde aan het volk.

Het lijden van Christus moet voorafgaan aan Zijn heerlijkheid, ofwel in de hemel ofwel op de aarde. Zoals Hij ook Zelf zei tegen twee discipelen op weg naar Emmaüs: 'Moest de Christus dit niet lijden, en in Zijn heerlijkheid binnengaan?' Het was dit feit dat het hart van de mens op de proef stelde en hun vastberaden vijandschap teweegbracht.

Als zij de Heere Jezus met geweld hadden kunnen wegvoeren om Hem tot Koning te maken en als Hij Zich maar aan het hoofd van het volk gesteld had en hen, vleselijk als ze allemaal waren, had aangevoerd tegen hun vijanden en hen door Zijn kracht had bevrijd, zouden ze Hem graag als hun Messias hebben verwelkomd, zelfs hoewel ze onmiddellijk erna in opstand zouden zijn gekomen tegen Zijn gezag. Maar Hij Die kwam als Jahweh de Verlosser, moest eerst voor hen in de bres gaan staan en de breuk herstellen die de zonden van Zijn volk veroorzaakt hadden tussen hen en hun God. Hij nam hun zaak en verantwoordelijkheid zo volledig op Zich dat Hij, als in hun plaats, uitriep: 'O God, Ú weet van mijn dwaasheid, mijn schulden zijn voor U niet verborgen' (Ps. 69:6). Gezegende Heere, Uw verdriet en smart kunnen wij niet doorgronden, maar wij kunnen U danken omdat U de zonden van Uw volk tot Uw eigen zonden hebt gemaakt en ze voor eeuwig hebt weggedaan!

Als we vervolgens dit vers overdenken in de toepassing ervan op Israël, zien we dat het verwijst naar de verlossing van het aardse volk van hun zonden – van hun zonden en de gevolgen ervan – en naar hun herstel en zegen in de toekomst in het land van de belofte. Het is inderdaad in één aspect wat Zacharias profeteerde toen zijn tong was losgemaakt na de besnijdenis van zijn kind: 'Gezegend zij de Heere, de God van Israël, want Hij heeft Zijn volk bezocht en er verlossing voor bewerkt, en heeft een hoorn van heil voor ons opgericht in het huis van David, Zijn knecht ... bevrijding van onze vijanden en uit de hand van allen die ons haten ... om ons te geven dat wij, gered uit de hand van onze vijanden, Hem dienen zouden zonder vrees, in heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al onze dagen' (Luk. 1:68-75).

Ten eerste zal de Heere Jezus Zijn volk verlossen van hun zonden voor God, want een deel van het nieuwe verbond luidt: 'Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken' (Jer. 31:34) en bovendien zal Hij hen verlossen van de gevolgen van hun zonden door hen te bevrijden uit de handen van hun vijanden en hen bijeen te verzamelen uit alle landen waarheen ze waren verstrooid en hen in hun eigen land te brengen in de zegen onder Zijn eigen vredige en glorieuze heerschappij. Dit alles zou onmiddellijk aan hen vervuld zijn als ze hun Messias hadden aangenomen en als zij, nádat zij Hem gekruisigd hadden, hun schuld hadden erkend en in hun hart gebogen hadden voor het getuigenis van de apostelen, dan zouden hun zonden zijn uitgewist en de tijden van verkwikking zijn gekomen van het aangezicht van de Heere in verband met de terugkeer van Christus (Hand. 3). Maar helaas! Door hun ongehoorzaamheid verbeurden ze al deze zegeningen en nu moeten ze wachten totdat ze, daartoe opgewekt door de Geest van God, vanuit de blijdschap van hun hart zullen uitroepen: 'Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere'.

Maar, geliefde lezer, al is het waar dat deze belofte in de eerste plaats naar Israël verwijst, laten we niet vergeten dat hetzelfde heerlijke werk, dat de grondslag legt waarop hun zonden zullen worden weggedaan, de enige grond is waarop ieder van ons vergeving kan ontvangen. Door de val van Israël is de behoudenis tot de heidenen gekomen en daarom kon de apostel aan de Korinthiërs schrijven dat aan hem was overgeleverd: 'dat Christus voor onze zonden gestorven is, naar de Schriften; en dat Hij is begraven, en dat Hij op de derde dag is opgewekt, naar de Schriften' (1 Kor. 15:3-4). Welnu, laten wij God voortdurend loven om Zijn wonderbare genade, de genade die mogelijk werd gemaakt door het ongeloof van Israël, om al Zijn plannen te openbaren betreffende hen die erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus zouden zijn. En mogen onze harten vervuld zijn met dankbaarheid bij het noemen van de Naam van JEZUS, want Hij is het Die alles voor ons heeft bewerkt.

(Wordt vervolgd).

Edward Dennett

Onuitsprekelijk! (4, slot)

We vinden in het Nederlandse Nieuwe Testament vier keer het woord 'onuitsprekelijk'. Toch worden daar in het Grieks vier verschillende woorden voor gebruikt.

We hebben in Romeinen 8:26 gezien dat de Geest voor ons bidt met onuitsprekelijke verzuchtingen en dat daar een woord gebruikt wordt dat letterlijk betekent: niet-uitspreekbaar.

In 2 Korinthe 9:15 wordt er gesproken over Gods onuitsprekelijke Gave: Zijn Zoon. Die Gave mag ook voor ons de drijfveer zijn om te geven voor medegelovigen in nood.

In 2 Korinthe 12:4 zien we dat er nu al in het paradijs (en straks in het Vaderhuis) een communicatie is over de heerlijkheden van

de Zoon: de Heilige Geest neemt uit Zijn heerlijkheden en stelt ze op zo'n hemelse manier aan de verlostten voor, dat wij dat nu nog niet kunnen vatten of uitdrukken.

De vierde en laatste keer dat in sommige Nederlandse vertalingen van het Nieuwe Testament het woord 'onuitsprekelijk' wordt gebruikt, is in 1 Petrus 1:8:

*'Hem hebt u lief, hoewel u Hem niet gezien hebt;
door het geloof verheugt u zich in Hem,
hoewel u Hem thans niet ziet,
met een **onuitsprekelijke** en verheerlijkte vreugde,
terwijl u het einde van uw geloof ontvangt,
de behoudenis van de zielen'.*

Als we de ellende overdenken waarin de zondeval de mens en de hele schepping heeft gestort (Rom. 8) en bedenken dat God daarom Zijn onuitsprekelijke Gave gaf (2 Kor. 9) en dat door de Offergave op Golgotha mensen verlost konden worden die nu, na hun ontslapen, in het paradijs onuitsprekelijk heerlijke woorden horen over de Heere Jezus – komt er dan niet ook in onze harten het intense verlangen op om bij Hem te zijn en Hem te zien zoals Hij is, om Hem niet meer door een donker glas te zien, maar van aangezicht tot aangezicht, om Hem voortdurend, onafgebroken, eeuwig voor ogen te hebben in al de heerlijkheid en liefde van Zijn Persoon?

Ja, we hebben Hem lief, ook al hebben we Hem nog niet met onze fysieke ogen gezien. We geloven in Hem en we vertrouwen Hem, hoewel we Hem nog niet hebben gezien; **we verblijden ons in Hem, want Hij is onze enige Bron van blijdschap en Hij stelt nooit teleur.**

We geloven nu al en onze geest en ziel (onze persoonlijkheid, ons innerlijk) zijn nu al gered. Maar wij als *volledige* mensen zijn nog niet gered. Filippi 3:20-21 laat ons zien dat we de Heere Jezus nog steeds als Redder verwachten. Heeft Hij ons dan nog

niet behouden? Zeker wel – maar het is nog niet helemaal af, want Hij zal ook ons lichaam nog redden; Hij zal het lichaam dat we nu op aarde hebben en dat door vernedering, achteruitgang en aftakeling wordt gekenmerkt, veranderen zodat het gelijkvormig wordt aan het lichaam van Zijn heerlijkheid. Wat een heerlijk en bemoedigend vooruitzicht is dat!

Als Hij ons komt halen (1 Thess. 4:13-18), zullen de gelovigen die al zijn ontslapen vanaf Abel, worden opgewekt en verheerlijkte lichamen krijgen en ook wij die op dat moment leven, zullen een verheerlijkt lichaam krijgen. Dan is de behoudenis van onze hele mens afgerond – naar geest, ziel en lichaam. Dat is het ‘einde van ons geloof’, waarnaar wij zo uitzien – toch?

Als kinderen of familie die de Heere Jezus niet kennen, je voor de aandacht komen, kan het je weleens aanvliegen. Als je denkt aan alle ellende in deze wereld, aan honger, vervolging, oorlogen en terreur, dan kan de angst je benauwen. Als je denkt aan gelovigen die de wereld hebben lief gekregen, word je soms zo diep verdrietig. Als je bedenkt hoeveel verdeeldheid en versplintering er onze Gods kinderen is, verootmoedigt je dat in het stof. En zo kunnen we doorgaan met diep verdrietige dingen die we hier op aarde doormaken.

Wat is het dan heerlijk dat de apostel Petrus kan spreken over een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde die wij nu al mogen kennen. Het is als het ware alsof de komende heerlijkheid zijn schaduw en invloedssfeer ‘terugwerpt’ naar ons toe in ons leven nu hier op aarde.

Br. Darby vertaalt deze zinsnede met: ‘een onuitsprekelijke **vreugde gevuld met heerlijkheid**’. Is het niet geweldig dat wij nu al op aarde de blijdschap van de hemelse heerlijkheid mogen kennen en dat die onbeschrijflijk heerlijke blijdschap onze harten nu al mag vullen?!

Ik moet eerlijk zeggen dat ik daar vaak veel te weinig bij stilsta en dat die hemelse blijdschap me lang niet altijd vervult; soms is die verdwenen achter donkere wolken van zorgen, verdriet en tranen; soms zakt die blijdschap weg in een 'modderpoel' van zorgen.

En toch is het de wens van de Heere Jezus die hier door Zijn apostel tot uitdrukking wordt gebracht. Hij zegt ons als het ware: je weet toch wat je echte Thuis is? Je weet toch Wie daar het grote Onderwerp is? Jij ziet toch ook uit naar Mij?! Je weet toch dat daar geen gemis, verdriet, dood en pijn meer zal zijn en dat niets je daar meer zal hinderen om Mij voor ogen te hebben? Ben je dan vergeten dat Ik nu al het Voorwerp voor jouw hart wil zijn, dat Ik nu al Degene ben Die zo graag voor jouw ogen wil staan? Waarom kijk je dan niet weg van al het andere naar Mij alleen? Dan wil Ik je nu al die onuitsprekelijke blijdschap geven die overstroomt van heerlijkheid.

Hebben wij geen geweldige Heere Jezus?!

In 1 Petrus 1 vinden we opnieuw een ander Grieks woord voor 'onuitsprekelijk'; het hier gebruikte Griekse bijwoord (anekklalatos) is afgeleid van een werkwoord dat betekent: zeggen (Gr. eklaleo). Hier betekent onuitsprekelijk dus letterlijk: niet te zeggen.

Wij zien de Heere Jezus nu nog niet met onze ogen en kunnen Zijn heerlijkheid niet beschrijven. Ook de blijdschap die in Hem te vinden is, kunnen we niet werkelijk omschrijven; die valt *niet te zeggen* met aardse woorden, in aardse omstandigheden. Maar daarom is die blijdschap nog niet ingebeeld! Die vreugde is geen geestelijke fantasie, maar een niet uit te spreken blijdschap van de hemel!

Een dichter heeft het prachtig uitgedrukt:
Christus komt! Hij brengt een blijdschap
die niet voor te stellen is.
't Is *de blijdschap van de hemel,*
zonder ziekte, pijn, gemis.

Christus komt! Hem te ontmoeten!
Hem zoals Hij is, te zien!
Eeuwig zullen wij Hem eren
en Hem dankbaar hulde biên.

Christus komt! Dan wordt van 't lijden
van Zijn ziel de vrucht geoogst.
Eeuwig wordt Hem de aanbidding,
dank en eer gebracht op 't hoogst!
(LGL 372:2,3,4)

Wat is het heerlijk dat we tot in eeuwigheid niet meer van God
gescheiden kunnen worden, dat er geen stoorzenders meer zul-
len zijn die onze gemeenschap met de Vader en de Zoon dan
kunnen vertroebelen, dat we tot in eeuwigheid volmaakt de Hee-
re Jezus voor ogen zullen hebben en dat die onuitsprekelijke en
verheerlijkte vreugde die we nu al in Hem kunnen vinden, ons
tot in alle eeuwigheid ongestoord zal vervullen. Verzadiging van
vreugde zullen wij vinden in Zijn aangezicht. O, dan roepen we
van harte:

Heer' Jezus, kom!
Wij wensen U t' aanschouwen,
Uw Godd'lijk aangezicht!

Och, dat ik U vandaag nog zag!

E.H.W. Luimes

Christus in Psalm 23 (3)

Vers 5

'U maakt voor mij de tafel gereed voor de ogen van mijn tegenstanders'.

De gemeenschap van de Zoon met de Vader wordt nu beschreven door een ander beeld. Een tafel drukt in Gods Woord in wezen steeds het idee van gemeenschap uit en de toevoeging 'voor de ogen van mijn tegenstanders' geeft aan dat het hier gaat om een *ononderbroken* gemeenschap die zelfs in aanwezigheid van vijanden niet verstoord kan worden.

Zo was Christus altijd in ononderbroken gemeenschap met de Vader, of het nu was in de eenzaamheid van Zijn weg of tegenover Zijn vijanden. De aanvallen van de Schriftgeleerden zowel als de rechtstreekse verleidingen van satan konden de Heere Jezus niet uit de intieme gemeenschap met God halen. Zelfs de dood, die als laatste vijand zal worden tenietgedaan (1 Kor. 15:26), kon de gemeenschap van de vleesgeworden Zoon met de Vader niet aantasten. Hier wordt het opmerkelijk duidelijk dat de Zoon altijd onafgebroken in de schoot van de Vader is – ook toen Hij als Mens op aarde wandelde en als de ware Tarwekorrel in de aarde viel en stierf (Joh. 12:24).

Dit zijn prachtige heerlijkheden van Christus, hier uitgedrukt in Zijn volmaakte nederigheid als Mens en ze brengen ons tot aanbidding!

'U zalft mijn hoofd met olie'.

Tot nu toe heeft de psalmist zich beziggehouden met aardse behoeften en noden op de weg door deze wereld, maar nu wordt het oog omhoog gericht naar *hemelse* zegeningen die niet meer met de aarde te maken hebben. Stond voorheen het dal van de

schaduw van de dood op de voorgrond, nu wordt Christus getoond als de opgestane en verheerlijkte Mens, als de Gezalfde in de hemel.

Dit openbaart een *tweevoudige* heerlijkheid van de Persoon van Christus, want Hij werd *twee keer* als Mens gezalfd (met de Heilige Geest)! Na de doop door Johannes was het een zalving 'met de Heilige Geest en met kracht', zoals de Schrift zegt: 'Hij is [het land] doorgestaan, goeddoende en allen genezende die door de duivel overweldigd waren; want God was met Hem' (Hand. 10:38). Het ontvangen van de Heilige Geest op aarde was tot zegen en genezing van de mensen om Hem heen.

Psalm 23 verwijst echter naar de tweede zalving van Christus, die niet gekenmerkt wordt door *kracht* maar door *vreugde*: het is een zalving 'met vreugdeolie' (Hebr. 1:9; Ps. 4:8), die Hem als de Opgestane werd geschonken met het oog op Zijn metgezellen. Ook hier strekt de werking van de Geest zich uit tot het volk: Hij Die door de rechterhand van God verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest ontvangen heeft van de Vader, 'heeft dit uitgestort wat u ziet en hoort' (Hand. 2:33). Zo ontving Christus de Heilige Geest zowel in Zijn nederigheid als Mens op aarde als in Zijn karakter als de opgestane en verheerlijkte Mens in de hemel.

De tweevoudige zalving van Christus wordt ook geïllustreerd in het Oude Testament. In Leviticus 8 lezen we dat Aäron twee keer werd gezalfd voor zijn inwijding als hogepriester. Eerst hij alleen: 'Vervolgens goot hij [Mozes] van de zalfolie op het hoofd van Aäron, en hij zalfde hem' (Lev. 8:12). Maar dan ook samen met zijn zonen: 'Vervolgens nam Mozes van de zalfolie ... en sprenkelde het op Aäron, ... ook op zijn zonen' (Lev. 8:30).

Dit komt overeen met de tweevoudige zalving van Christus met de Heilige Geest, Die aanvankelijk alleen op *Hem* neerdaalde, nadat Hij als de volmaakte Mens door Johannes was gedoopt,

maar die Hij vervolgens ook over de Zijnen heeft uitgegoten als de verheerlijkte Mens in de hemel (Hand. 2:33), overeenkomstig de tweede zalving van Aaron verbonden met zijn zonen.

Zo werd de Heere Jezus zowel in nederigheid als in opstanding als Mens gezalfd. Wat een veelheid van heerlijkheden die hier voor onze ogen staan in Psalm 23, worden er gevonden in Zijn Persoon! Hoewel Hij Zichzelf tot niets maakte op aarde en de gestalte van een slaaf aannam, waardoor Zijn Goddelijke heerlijkheden voor de ogen van Zijn volk verborgen bleven, openbaarde Hij een veelheid van heerlijkheden in Zijn nederigheid als Mens.

Ook de volgende woorden van onze psalm worden gekenmerkt door volheid en overvloed.

'Mijn beker vloeit over'.

De beker, een kleine drinkschaal voor de behoeften van een individu, duidt op het persoonlijke aandeel in Gods rijkdommen en zegeningen. Maar wanneer loopt een beker over? Het antwoord ligt voor de hand: wanneer het voortdurend onder water staat vanuit een stromende bron. Dit is precies wat er in overdrachtelijke zin gebeurde in het leven van Christus als Mens. Wij hebben al overwogen dat Hij een persoonlijke en ononderbroken gemeenschap met Zijn Vader genoot en als het ware altijd 'bij de Bron' was; het gevolg hiervan is overvloed in de dingen van God. Zo was het zowel natuurlijk als noodzakelijk voor Hem om altijd in de dingen van Zijn Vader te zijn. Moest Hij Zijn ouders daar niet op wijzen toen Hij nog een Kind was? 'Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader?' (Luk. 2:49).

Als gevolg daarvan nam 'Jezus toe in wijsheid en in grootte en in gunst bij God en mensen' (Luk. 2:52), zodat het volgende vers van Psalm 23 ook in Zijn aardse leven in vervulling ging.

(Wordt vervolgd).

Matthias Wölfinger

Het goede deel kiezen en Gods zegen ervaren

'En het gebeurde toen zij reisden dat Hij in een dorp kwam. En een vrouw, Martha geheten, ontving Hem in haar huis. En deze had een zuster, Maria geheten, die ook aan de voeten van Jezus zat en naar Zijn woord luisterde. Martha nu was zeer in beslag genomen door veel dienen; en zij kwam er bij staan en zei: Heere, bekommert U er Zich niet om dat mijn zuster mij alleen laat dienen? Zeg haar dan dat zij mij helpt. Maar Jezus antwoordde en zei tot haar: Martha, Martha, u bent bezorgd en verontrust over vele dingen, maar één ding is nodig, maar Maria heeft het goede deel gekozen, dat van haar niet zal worden weggenomen' (Luk. 10:38-42).

De Heere Jezus was op weg naar Jeruzalem, waar het kruis op Hem wachtte om 'de straf die ons de vrede aanbrengt' op Zich te nemen (Jes. 53:5).

Hoe blij was de Heiland in het huis van Martha in Bethanië uitgenodigd te worden. Hij was immers de 'de verachte Ziel...' en Hij '... heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen' (Jes. 49:7; Luk. 9:58).

De Heere Jezus in je huis te ontvangen was toen en is nog steeds met rijke zegen verbonden.

De aantrekkingskracht van het Woord van God

Maar terwijl Martha zonder onderbreking druk was en bezorgd hoe het met zoveel gasten allemaal zou verlopen (waarvoor de Heere natuurlijk ook begrip had), deed haar zus Maria wat op dat moment het juiste was: zij ging aan de voeten van de Heere zitten, om Zijn woord te horen.

Haar hart werd getrokken door de 'woorden van genade' (Luk. 4:22) uit de mond van de Heere. Het waren woorden die tegemoetkwamen aan haar diepe innerlijke behoeften. Zulke lessen wilde ze niet missen.

We hebben rust nodig om te luisteren

We leven in een onrustige tijd, dat ervaren we allemaal. Hoeveel energie heeft ieder van ons nodig om onze plaats, net als Maria, in te nemen aan Zijn voeten, wat van een ootmoedige houding spreekt. Zowel toen als vandaag kent de Heere de motivatie van ons hart en geeft Hij de nederigen genade – en Zijn genade hebben we allemaal zo nodig.

Ook staat er dat Maria ging zitten, wat van rust spreekt. Misschien moeten ook wij weer een keer bewust de deur achter ons sluiten en – niet door de media afgeleid – boven de geopende Bijbel de Heere Jezus door Zijn Woord tot ons laten spreken. Dan ervaren we ook dat de opgestane Heere een boodschap voor ons heeft.

Zowel toen als nu is Hij in staat door Zijn Woord te troosten, de vermoeden op te richten, een wegwijzer te zijn op de geloofsweg en ons met het brood des levens te voeden.

We hebben tijd nodig om te luisteren

Hoeveel tijd trekken we voor Bijbellezen uit? Doen we die maar zelden open – of is het dagelijks biddend lezen van de Bijbel als dagelijks voedsel voor ons lichaam? **Wat we nodig hebben, is weer de stilte voor de Heere!**

De belangrijke en juiste volgorde

Terug naar Martha: ze was erg druk met bedienen, daardoor werd ze afgetrokken van dat wat op dat moment belangrijker was, namelijk naar het Woord van de Heere te luisteren.

Natuurlijk is ieder werk voor de Heere belangrijk en goed. Hebben we niet allemaal een taak voor Hem te vervullen? Daarbij moeten we de 'dag van de kleine dingen' (Zach. 4:10) niet verachten!

Maar – en daaraan herinnert deze gebeurtenis ons nog een keer: het zitten aan Zijn voeten moet altijd op de *eerste* plaats staan. Alleen zo kunnen we met innerlijke rust, in Zijn kracht aan het werk gaan, of het nu een groot of een klein werk is. In de eerste plaats wil de Heere Jezus ons hart en op Zijn tijd ook onze dienst. Laten we ons de woorden van de Heere inprenten: 'Maar één ding is nodig, maar Maria heeft het goede deel gekozen...' (Luk. 10:42)

Laten ook wij de juiste keuze maken en bij Hem uitrusten – voor de dienst voor Hem!

Persoonlijke zegen

Voor moeders is het vele werk in het gezin een grote uitdaging, die vaak alle energie vergt. Hoe zegenrijk zijn daarom de stille ogenblikken van een dag, om het Woord van God, misschien

maar een enkel vers, op te nemen en in gebed alle zorgen op HEM te werpen.

En voordat mensen zich naar hun werk haasten, mag het ook voor hen een goede gewoonte zijn 'stille tijd' te houden, om dat ene te doen wat nodig is, zodat zij bij alle stress niet 'moe en mat' worden. Zij zullen merken dat de dag anders verloopt, want God geeft moed, geduld en kracht voor het door Hem toevertrouwde werk, dat het met Hem lukt.

Gezamenlijke zegen

Heeft de Heere kinderen geschonken, dan is het een bijzonder voorrecht van het gezin om ook *samen* Gods Woord te lezen.

Laten we de oproep in Deuteronomium 11:18-19 volgen: 'Daarom moet u deze woorden van mij in uw hart en in uw ziel prenten ... En leer ze aan uw kinderen door erover te spreken als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat ...'

Hoe gezegend is het, als de vader zijn kinderen geschikte Bijbelverzen voorleest, waarvoor hun hart ontvankelijk is, en daarbij een uitleg geeft die kinderen kunnen begrijpen en die hen niet vermoeit. We willen toch dat onze kinderen de Bijbel ook lief krijgen. Zij moeten horen wat een grote zegen eraan verbonden is, als de Heere en Zijn Woord de eerste plaats in huis innemen en dit Woord serieus genomen wordt. Want de Heere staat altijd achter de belofte: 'Wie verstandig omgaat met het Woord, zal het goede vinden' (Spr. 16:20).

Friedhelm Müller

**Uw Woord is
een lamp voor
mijn voet en
een licht op
mijn pad.**

Psalm 119:105

De eenheid van de Geest bewaren (1)

De aansporing om 'de eenheid van de Geest te bewaren' staat in de context van de vermaningen in de Brief aan de Efeziërs, die beginnen in hoofdstuk 4. De apostel Paulus verwijst naar de lessen die hij in de eerste drie hoofdstukken aan de gelovigen heeft gegeven. Nu roept hij hen op om te wandelen in waardige overeenstemming met die roeping, want God heeft ons in Zijn genade geroepen tot een bijzondere positie van zegen, overeenkomstig de raadsbesluiten van Zijn hart. Wat houdt deze roeping in? We kunnen twee aspecten onderscheiden:

- *Persoonlijke roeping*: individuele positie van zegen van elke gelovige (verg. Ef. 1:18 en 1:3-7).
- *Gemeenschappelijke roeping*: positie van zegen die ons gemeenschappelijk aangaat.

Twee belangrijke aspecten daarvan zijn:

- het lichaam van Christus (Ef. 1:22-23; 2:15-16; 5:30)
- de woonplaats van God en tempel van God (Ef. 2:19-22).

Het is duidelijk dat bij de vermaningen allereerst het gemeenschappelijke aspect van onze roeping op de voorgrond staat: het feit dat wij tot één lichaam zijn samengevoegd en verbonden en in de Geest de woonplaats van God vormen. Om te wandelen in overeenstemming met deze roeping en positie van zegen, moeten wij alles wat storend is vermijden en de kenmerken vertonen die de eenheid en gemeenschap van gelovigen bevorderen: 'in alle ootmoed en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid [geduld] elkaar in liefde verdragend' (Ef. 4:2).

De eenheid van de Geest – wat wordt daarmee bedoeld?

Verder worden wij aangespoord om met ijver en zorg vast te houden aan iets wat een Goddelijke oorsprong heeft: de eenheid van de Geest. Uit de grondtekst blijkt duidelijk dat het hier niet gaat om de 'eenheid van onze geesten', om eensgezindheid en dezelfde gezindheid onder de gelovigen (verg. Fil. 2:3), maar om een eenheid die door de Heilige Geest bewerkt wordt.

Door de komst van de Heilige Geest naar deze aarde zijn allen die door het werk van Golgotha zijn verlost, in één lichaam gedoopt tot een wonderlijke eenheid (1 Kor. 12:13). De Heilige Geest heeft ons heel nauw verbonden met de verheerlijkte Christus in de hemel en met elkaar.

Daarom wordt deze eenheid letterlijk ook 'de Christus' genoemd (1 Kor. 12:12) of het lichaam van Christus (Rom. 12:5; Ef. 1:23; Kol. 1:24) en de individuele gelovigen zijn leden van Zijn lichaam, 'van Zijn vlees en van Zijn gebeente' (Ef. 5:30; Rom. 12:5). Christus is het Hoofd en wij zijn individueel Zijn lichaam en leden. De Heilige Geest is de Goddelijke Persoon en verenigende kracht Die in dit 'organisme' woont en het heeft samengevoegd (verg. 1 Kor. 12).

Dit ene lichaam, het lichaam van Christus, dat al Gods kinderen omvat, is gevormd door de Heilige Geest (1 Kor. 12:13). Toch spreekt de apostel hier niet over de 'eenheid van het lichaam' die wij zouden moeten bewaren. Met de uitdrukking 'eenheid van de Geest' benadrukt hij veeleer de bedoelingen en de belangen van deze Goddelijke Persoon, want de eenheid die de Geest van God bewerkt, is niet eenvoudigweg de optelsom van al Gods kinderen, maar het is

- een eenheid waarin deze Goddelijke Persoon leeft, Die er werkzaam wil zijn en
- een eenheid waarin Christus het Hoofd en Centrum is en daarom ook het 'Aantrekkingspunt' waarheen de Geest de gelovigen leidt.

Wij moeten de door de Heilige Geest tot stand gebrachte eenheid van het lichaam in de praktijk tot uitdrukking brengen; zo moeten we de eenheid van de Geest bewaren.

'Bewaren' betekent niet dat wij een eenheid moeten creëren, maar dat wij iets wat de Geest van God allang gevormd heeft, moeten vasthouden of in praktijk brengen en zichtbaar maken door ons gemeenschappelijke gedrag. *Daarvoor* moeten wij ijverig zijn, want het is God niet om het even hoe wij met deze Goddelijke eenheid omgaan!

Daarbij staat niet alleen het 'horizontale' aspect, het samenkomen en de gemeenschap van Gods kinderen met elkaar, op de voorgrond. Eerst en vooral moet rekening worden gehouden met het 'verticale' aspect: alles moet in overeenstemming zijn met de Heilige Geest, met Zijn belangen en doeleinden. Wij moeten de eenheid realiseren in het karakter zoals de Heilige Geest het bedoeld heeft.

Met andere woorden: *de eenheid van de Geest bewaren* betekent de eenheid voorstellen van het lichaam, dat de Geest van God heeft gevormd en dat **alle ware kinderen van God omvat**, in overeenstemming met de Heilige Geest en Zijn doeleinden. Het is dus niet een kwestie van koste wat kost bij elkaar blijven met alle kinderen van God die dit lichaam vormen en kost wat kost één gemeenschappelijke weg bewandelen.

'Bewaren' – wat betekent dat in de praktijk?

Hoe kunnen wij de eenheid van de Geest bewaren? Aan welke criteria moeten wij voldoen om die te beleven en te realiseren in het karakter dat de Heilige Geest bedoeld heeft? Een belangrijke voorwaarde is dat zij die in de eenheid van het lichaam onderling verbonden zijn, ook gemeenschap beoefenen. Als wij als leden van het ene lichaam geïsoleerd van elkaar zouden leven, als wij alleen individueel een geloofsleven zouden leiden of elkaar zelfs zouden mijden, zou er in de praktijk niets van de eenheid te herkennen zijn.

God, Die ons door de Heilige Geest tot één lichaam heeft verenigd, wil niet alleen dat wij één zijn in de Geest, maar het is Zijn uitdrukkelijke doel dat wij deze eenheid zichtbaar uitleven (verg. Joh. 17:21). Wij zien dit aan het begin van Handelingen als een kenmerk van de eerste Christenen: 'Allen die geloofden, waren bijeen' (Hand. 2:44). Zó leefden zij de eenheid uit en werd het voor iedereen zichtbaar dat zij inderdaad door de Heilige Geest waren samengevoegd tot een nieuw soort eenheid.

Het doel van de Heilige Geest is echter niet om gelovigen bij elkaar te brengen voor een sociale ontmoeting. Zijn grote doel is hen te verzamelen rondom Christus, Die het Goddelijke Middelpunt van eenheid is. Hij wil hen bijeenbrengen tot de Naam van de Heere Jezus. Dáárin vindt de eenheid haar bijzondere uitdrukking.

Daarvoor hoeft geen kerk te worden 'geplant' of opgericht; nee, daarvoor kunnen we gewoon samenkomen net zoals de eerste Christenen, zoals we door de Heilige Geest zijn verbonden. Het is de bedoeling van de Geest dat wij samenkomen '*als gemeente*' (dat wil zeggen 'in het karakter van de gemeente'; verg. 1 Kor. 11:18).

Zo'n samenkomen houdt in:

- Het is een samenkomen tot de Naam van de Heere Jezus (Matth. 18:20), want dat is het doel van de Heilige Geest: Hij vergadert naar Christus toe, Die het grote Middelpunt van de eenheid is. Het is niet zozeer *de aanwezigheid van enkele leden* van het lichaam die van een bijeenkomst van Gods kinderen een uitdrukking of vertegenwoordiging van de Gemeente maakt, maar het is in de eerste plaats *de aanwezigheid van de Heere Jezus* die aan een bijeenkomst haar karakter 'als gemeente' geeft.
- De Heilige Geest kan Zich – ongehinderd door menselijke beperkingen en instellingen – openbaren in de eenheid die Hij heeft gevormd door de gaven die Hij aan de afzonderlijke leden heeft gegeven (1 Kor. 12).
- In de gemeente mag niets worden getolereerd dat (leerstellig of moreel) onverenigbaar is met Gods aanwezigheid in Zijn huis.
- Ook wordt de nieuwtestamentische maatstaf voor verontreiniging door verbinding in acht genomen (verg. 1 Kor. 10:18-21).

(Wordt vervolgd).

Christian Mohncke

Gedachten over het onderwerp 'verkiezingen'

Maar hoe moet een gelovige ten diepste staan tegenover het thema politieke verkiezingen?

Het politieke systeem 'wereld'

De Heere Jezus heeft eens tegen Zijn discipelen gezegd: 'En als Die [de Heilige Geest] gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel; van zonde, omdat zij niet in Mij geloven; van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga en u Mij niet meer ziet; van oordeel, omdat de overste van deze wereld geoordeeld is' (Joh. 16:8-11).

De aanwezigheid van de Heilige Geest op de aarde (Hij woont volgens 1 Kor. 6:19 in iedere gelovige en volgens 1 Kor. 3:16 in de Gemeente, de tempel van God) is een bewijs dat deze wereld onder het oordeel van God staat (Joh. 16:8,11).

De Heere Jezus zegt Zijn discipelen dat de tegenwoordigheid van de Geest van God bewijst dat

- de wereld zondig is, want de kruisiging van de Heere der heerlijkheid toont, dat zij door een boos, zondig principe beheerst moet zijn.
- de Heere Jezus, Die door deze wereld gekruisigd werd, daarentegen rechtvaardig was; het is alleen maar rechtvaardig dat Degene Die niet gezondigd had, door God verheerlijkt werd, zodat Hij de Heilige Geest op de aarde kon zenden.
- de wereld onder Gods oordeel staat, omdat aan het kruis hun vorst, de duivel, al geoordeeld is (zie ook Hebr. 2:14-15; Gen. 3:15).

De zending van de Geest van God waarschuwt ons: deze wereld is niet meer te reformeren – dat geldt met het oog op ieder afzonderlijk land. Zij staan allemaal onder het oordeel van God, dat Hij door de Heere Jezus zal uitvoeren. Het gaat niet om de vraag, 'of' – maar alleen om de vraag 'wanneer'.

Maar kan men dan deelnemen aan een verkiezing waarvan het resultaat een regering is die deze wereld comfortabeler moet maken voor de mens *zonder* rekening te houden met Gods wil? Bovendien: vóór alles geldt dat politieke partijen deel uitmaken van het systeem van deze wereld, dat onder de heerschappij van de duivel staat. Hij is de god van deze wereld (2 Kor. 4:4). Daarmee behoren de partijen tot het politieke systeem dat naast het religieuze systeem 2000 jaar geleden onze Verlosser aan het kruis bracht.

Willen wij als verlost en actief deelnemen aan wat tot dit systeem behoort?

Afscheiding van het kwaad

In de Bijbel lezen wij: 'Onthoud u van alle soort van kwaad' (1 Thess. 5:22). 'Onttrek u aan ongerechtigheid' (2 Tim. 2:19). God roept ons nergens op om compromissen met het kwaad te sluiten. En zijn compromissen niet het grote kenmerk van politiek en regeringen, soms zelfs bij absolute heersers en dictators? Vaak blijven persoonlijke overtuigingen van Christelijk georiënteerde politici achterwege.

Moet men als oprechte Christen niet altijd zulke compromissen aangaan, als men gaat stemmen – welke partij (of kandidaat) men ook kiest? Het is uit te sluiten dat er ook maar één nu te kiezen partij is die zonder compromissen aan Gods gedachten

vasthoudt¹. Die *kan* er helemaal niet zijn, omdat ze immers bereid zou zijn deel te nemen aan de verbetering van de wereld. We hebben al gezien dat dit voor een Christen met het oog op het oordeel van God over deze wereld geen optie is.

Zo kiest men als Christen niet alleen een partij die ook met het oog op de waarheid compromissen aangaat, zelfs al noemt men zich Christelijk, maar men gaat zelf compromissen aan met de waarheid.

Tegen Gods besluit?

Tot op de dag van vandaag geldt dat de overheden volgens Romeinen 13:1 door God ingesteld zijn. Met andere woorden: God stelt regeringen aan. Dat gold ook toen de vreselijke Romeinse keizer Nero aan de macht was. Juist in zijn regeerperiode schreef Paulus deze woorden.

Het mag tegenstrijdig klinken: deze wereld staat enerzijds onder het oordeel van God (Joh. 16:8,11) en anderzijds stelt God in deze wereld regeringen aan. Maar zo is het. Zolang er in deze wereld Christenen leven, houdt God het kwaad tot op zekere hoogte nog tegen. Daarom is Hij het Die regeringen inzet. Natuurlijk zullen de verantwoordelijke mensen voor Hem eenmaal rekenschap moeten afleggen voor hun daden. Maar Hij is het Die de boze nog niet volledig vrij spel geeft. Dat zal veranderen als Hij begint om na de opname van de gelovigen het oordeel uit te voeren.

¹ Noot van de redactie: De schrijver schrijft vanuit het perspectief in Duitsland, enkele jaren geleden. Principieel echter is het in andere landen niet anders. Dat neemt niet weg dat wij dankbaar zijn voor iedere Godvrezende gelovige die enige positie bekleedt bij de overheid en voor enige gelovige of groep gelovigen die probeert Bijbelse normen en waarden uit te dragen en voor te stellen, op plaatselijk, provinciaal of landelijk niveau en dat wij voor hen bidden dat de Heere hen bewaart, zegen en tot een zegen stelt.

Hoe is het bovendien als ik een partij kies die uiteindelijk geen deel uitmaakt van de regering? Begeef ik me daardoor niet in een tegenspraak met dat wat God wil of bewust toelaat in dit land? Omdat ik Gods plan echter helemaal niet ken en kan kennen en in het verleden een paar keer gebleken is dat prognoses niet overeenkomen met de werkelijke verkiezingen, moet ik me helemaal niet in gevaar begeven ook in dit opzicht tegen Gods wil te stemmen.

Hemel of aarde?

Als Christen horen we niet bij deze wereld. Wij zijn hemelburgers. 'Want ons burgerschap is in de hemelen' (Fil. 3:20), zegt de apostel Paulus ons nadrukkelijk. *Als we ons meer bewust zouden zijn van de hemelse positie in Christus Jezus, die in Efeze 1-3 wordt voorgesteld, dan zouden we minder aardsgesind zijn.* Politieke verkiezingen zouden dan voor ons ook geen aantrekkingskracht meer hebben. Christus en de hemel zouden in plaats daarvan ons hart gevangennemen. Wij zijn boodschappers van de hemel op de aarde en een boodschapper heeft in een ander land geen kiesrecht.

Kunnen we als gezanten van de hemel werkelijk stemmen in deze wereld waartoe wij behoren? Mogelijk vinden we deze vraag merkwaardig omdat wij door school en opleiding/studie tegenwoordig aan zo'n democratische opvoeding blootgesteld zijn dat wij het heel normaal vinden ook in politiek opzicht 'ons te bemoeien'. Ik herinner in dit verband aan meerdere oproepen voor petitie tegen 'het huwelijk voor iedereen'. Hoe triest die ontwikkeling ook is – daaraan zullen Christenen niet deel willen nemen, want wij zijn vreemdelingen in deze wereld (1 Petr. 1:17; 2:11) Wij zullen wel voor de regeerders bidden, maar wij willen onze 'status' op de aarde niet uit het oog verliezen.

Het juiste perspectief

Ten slotte: de apostel Paulus schrijft in zijn Brief aan de Kolossenzen over de juiste oriëntatie van de Christen: 'Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand van God. Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God' (Kol. 3:1-3).

Met deze verzen uit de Kolossenzenbrief is eigenlijk alles beantwoord. We worden tegenwoordig niet geroepen om te heersen en te regeren, maar om de mensen het Evangelie te verkondigen en in een wereld die Christus net als altijd afwijst, tot eer van God te leven. **Het bezig zijn met de politiek is zeker geen naar boven gericht perspectief.** In onderscheid met ons aardse werk, wat wij volgens Kolossenzen 3 nadrukkelijk voor de Heere moeten uitvoeren, vinden we in het Nieuwe Testament geen aanmoediging aan de politiek deel te nemen. De hemel echter is het gezichtsveld dat de gelovige voor ogen moet houden, zowel in het dagelijkse leven als in de dienst voor de Heere.

Manuel Seibel

Bronnen van kracht

Zo maar een paar situaties...

'Hoe moet ik dit allemaal doen? Hoe kom ik óóit klaar?!' Dorothé zucht. Haar drie maanden oude zoon jammert in zijn bed omdat hij honger heeft. Zijn oudere zus wil met mama spelen. In de keuken staat een stapel afwas van het middageten, in de slaapkamer ligt een berg strijkgoed. En vanavond komen een paar tienermeisjes omdat ze Dorothés geestelijke advies nodig hebben. Bij de man van Dorothé, Frank, gaat het niet anders. Hij wil zijn vrouw graag meer ondersteunen, maar een belangrijk project van zijn werkgever vraagt veel overwerk. Het is altijd een strijd om op zijn minst de tijd voor de samenkomsten vrij te maken.

Ben zou blij zijn als hij hier en daar een uurtje zou kunnen werken. Hij is werkloos en weet niet hoe hij de boodschappen van volgende week moet betalen.

Sommige kinderen van Wouter en Annelies zijn al uit huis en hebben zelf ook al een gezin. Alleen de jongste gaat nog naar school en wil volgend jaar examen doen. Op 17-jarige leeftijd zit hij nog echt in de puberteit en brengt hij zijn ouders soms aan de grenzen van hun vermogen. En ze hebben eigenlijk ál hun energie nodig om voor hun ouders te zorgen, die niet meer alleen het huis uit kunnen.

Er zijn ongetwijfeld nog talloze andere situaties waarin jonge en oudere gezinnen zich kunnen bevinden. Ze hebben allemaal één ding gemeen: de vraag waar we de kracht vandaan halen voor ons dagelijks leven. Als Christenen staan we, net als alle andere mensen, voor uitdagingen die veel van ons vragen om ze te overwinnen. Maar wij weten wel wat de krachtbronnen zijn die verborgen zijn voor ongelovigen.

'Al mijn bronnen zijn in U', schrijft de psalmist aan het eind van Psalm 87. De apostel Paulus schrijft aan de Filippenzen: 'Ik vermag alles door Hem Die mij kracht geeft' (Fil. 4:13). Zonder twijfel denkt hij daarbij aan zijn Heiland en Heere Jezus Christus. En de Heere Zelf is het, Die tegen Zijn discipelen zegt: 'Blijf in Mij ... want zonder Mij kunt u niets doen' (Joh. 15:4-5).

Gods Woord biedt ons vaak aansporingen, maar geen kant-en-klare oplossingen. In elke concrete situatie zal de Heere Jezus Zelf deze duidelijk maken aan wie Hem erom vragen. Als Christenen kunnen wij putten uit de krachtbronnen die God ons in Zijn Woord voorlegt, als wij dicht bij onze Heere Jezus blijven en Zijn voorbeeld in ons leven volgen.

Laten we 'in Hem blijven'!

Schrijver onbekend.

Trouw en toegewijd

Tien aansprekende zendingsverhalen

Auteurs: Alexander Scheider en Gerrid Setzer

Een prachtig, gebonden boek!

In dit boek gaat het over tien mensen die God met trouw en toewijding als zending hebben gediend. Ze lieten hier op aarde een spoor van zegen na. En al leefden ze op aarde in armoede, ziekte, een hard klimaat en tussen vijandige mensen, ze zullen in de hemel zeker een rijke beloning ontvangen.

Deze geloofsvoorbeelden zijn een aansporing voor ons allemaal. Ook voor jou: een aansporing om met zendingswerkers mee te leven, om voor hen te bidden en ook om je zelf in te zetten voor de verspreiding van Gods goede boodschap.

Daarbij is het niet mogelijk en niet nodig dat je alles overneemt wat deze mannen en vrouwen hebben gedaan en hoe zij precies hebben geleefd. Maar één ding staat vast: hun trouw en toewijding sporen ons allemaal aan en wijzen ons de juiste richting door het leven.

Voor Wie wil jij leven? En wat is jouw levensdoel? Laat je uitdagen door deze tien voorbeelden!

Bestelcode: 6136

Formaat A5, 156 pag., v.v. illustraties (zwart-wit)

Prijs: € 14,95

Nadenkertje

George Whitefield (1714-1770) was een bekende prediker in Engeland. Men vermoedt dat hij in zijn leven ongeveer 30.000 preken voor bijna 10 miljoen mensen gehouden heeft.

Deze man had een broer die van God niets wilde weten en ook zo leefde. Op een dag begon hij na te denken, maar hij was met het oog op de grote schuld, waarvan hij zich bewust geworden was, niet in staat om in Gods vergeving te geloven. Eens was hij bij vrienden op bezoek. Omdat zijn gastvrouw wist hoe wanhopig hij was, stelde ze hem de genade van God voor, die in Jezus Christus gekomen is. Tevergeefs. Ten slotte zei hij gedepri-meerd en moedeloos: 'Mevrouw, ik weet dat datgene wat u me vertelt, waar is. De genade van God is oneindig groot. Maar die is niet voor mij. Daarvoor ben ik te verdorven en slecht. Ik ben een verloren mens'. Zijn gastvrouw glimlachte: 'Ik ben blij te horen dat u verloren bent'. Verontwaardigd antwoordde hij: 'Wát, u bent daar blij om?' 'Ja', zei ze, 'omdat Jezus Christus juist daarom in de wereld gekomen is. Hij is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren is. **Er is dus hoop voor u!**'

Misschien leest iemand deze woorden die mogelijk ook het zo genoemde zwarte schaap in de familie is, die men opzijgeschoven of afgeschreven heeft. Mogelijk hebt u zichzelf als hopeloos opgegeven of meent u dat alle inzicht te laat komt. Maar er is hoop – want Jezus Christus is juist voor diegenen gekomen die weten dat ze verloren zijn! Hij heeft gezegd: 'Wie tot Mij komt, zal ik geenszins uitwerpen' (Joh. 6:37).

Als u dus bang bent dat u verloren bent – dan is er hoop voor u!